

Žádný autoritativní překlad, žádná náhrada původního textu, jen nově převyprávěné kousky z Bible. Ale taky žádná samoučelná kratochvíle, naopak – ty starodávné řecké texty tu nejsou na ozdobu. Z nich Parabible vychází, je interpretuje a jim skládá účty. A čtenáři chce nasadit brouka do hlavy:

Jak by mohl vypadat Ježíšův příběh, kdyby se odehrál dnes, tady u nás?

Kdykoli čtu Parabibli, mám lepší den.

Adam Borzič, básník, překladatel a terapeut

Nově jsem pochopil význam slov, která jsem slyšel už stokrát. Geniální, místy přímo Boží!

Bonaventura Ondřej Čapek, františkán

Drsné. Líbí. Dík.

Hana Pinknerová, spisovatelka

Neuveritelné, ako som si obľúbil tieto adiktívne texty.

Michal Patarák, psychiatr a publicista

Po čtení z evangelia nechávám v kostele ještě přečíst Parabibli. Všichni se hned proberou.

Petr Wagner, husitský farář

Má to grády!

Sveťo Korbel', kytarista kapely Slobodná Európa

Miluju tyhle moderní převyprávěné verze – měly by se kázat v církvích.

Zdena Hešíková, důchodkyně

Skvělý, skvělý.

Petr Vizina, redaktor České televize

pa
ra
bib
le

Alexandr Flek

alex
andr
flek
pa
ra
bib
le

www.parabible.cz

**At' žijí duchovní amatéři -
skrze ně přichází nebe na zemi!**

**At' žijí ti, kterým zbyly oči pro pláč -
zažijí radost, o jaké ani nesnili!**

**At' žijí ti, kdo si nechtějí nic urvat -
dostanou všechno jako dar!**

**At' žijí ti, kdo se nesmířili s bezprávím -
jejich touha se naplní!**

**At' žijí ti, kdo jsou citliví k druhým -
jednou se jim to vrátí!**

**At' žijí ti, kdo v srdci zůstali dětmi -
zjistí, že mají Tátu v nebesích!**

**At' žijí ti, kdo přinášejí smíření -
sám Bůh je na ně hrdý!**

**At' žijí vězni svědomí -
skrze ně přichází nebe na zemi!**

***1968 Hradec Králové**
Evangelický teolog, kazatel a překladatel Bible. Vyrůstal v ateistické rodině, roku 1987 se stal křesťanem. Studia biblistiky absolvoval v Uppsale a Praze, nyní je doktorandem v oboru starozákonní teologie na Vrije Universiteit Amsterdam. Překlad *Bible21*, na kterém pracoval 15 let, se stal roku 2009 bestsellerem. Podílel se na zakládání několika křesťanských společenství (naposledy TaCesta), v současnosti se věnuje nakladatelské a přednáškové činnosti, příležitostně káže v širokém spektru křesťanských církví. Je ženatý, má čtyři děti, dva vnuky, žije v Praze.

pa ra bib le

**Tisková zpráva
o našem prezidentovi
Ježíši z Nošovic**

Alexandr Flek

Biblické úryvky jsou citovány z *Bible: překlad 21. století*
Přeložil Alexandr Flek a kol.
© 2009–2018 BIBLION, z. s.
www.bible21.cz

Řecké texty jsou převzaty z *Novum Testamentum Graece, 28th revised edition*
Edited by Barbara Aland et al.
© 2012 Deutsche Bibelgesellschaft, Stuttgart
Used by permission

Hebrejský text je převzat z *Biblia Hebraica Stuttgartensia*
Edited by Karl Elliger and Wilhelm Rudolph
Fifth Revised Edition, edited by Adrian Schenker
© 1977 and 1997 Deutsche Bibelgesellschaft, Stuttgart
Used by permission

Svátovi Karáskovi,
národnímu paražalmistovi,
vzácnému příteli a inspirátorovi nejen v psaní.

Jumperovi,
který žije „nebeskou revoluci“
tam, kde se setkává peklo se zemí.

text © Alexandr Flek, 2018
ilustrace © Aleš Novák, 2018
vydal © BIBLION, z. s., 2018

www.parabile.cz

obsah

Para ořech – Martin C. Putna	13
Paraúvod – Alexandr Flek	17

Prolog

Jiná liga	25
-----------	----

Inkarnace

Svatý průšvih	29
Najdete ho jako miminko	31
Můj syn bude uprchlík	33

Iniciace

Nebeská revoluce	39
Jsi můj kluk	41
Tři nápady	43

Mise

Amnestie	47
Sítě	49
Svatba v Karvině	51
Před kostelem	53
Dr. Novotný	55
Žízeň	57

Lekce

VIP hosté	63
Koření světa	65
Nejde jen o vrahy	67
Nikdo není cizí	69
Neřešte	71

Ilustrace

Miliardový dluh	75
Výslužka	77
Láďa a boháč	79
Svobodná matka	81
Farář a tunelář	83
Samé jedničky	85
Na max	87

Terapie

Přijde někdo lepší?	91
Láďo, pojd' ven!	93
Exekutor Zdeněk	97
Deset fetáků	99
Kdo za to může?	101

Konfrontace

Ježíš na Hrad!	105
Jaký máš mandát?	107
Jasně, tati	109
Jako by nebyl	111
Pozvánky	113
Co se tam píše?	115
Bůh mrtvých	117
To nejdůležitější	119

Perspektiva

Náměstci	123
Kupa kamení	125
Datum apokalypsy	127
Deset fanynek	129
Komu se nelení	131
Vzal si to osobně	135

Pašije

Něco krásného	139
Rozlučka	141
Celý Táta	143
Průvodce	145
Dva kvěry	147
Nářečí	151
Vox populi	155
Za chvíli tam budem spolu	157

Finále

Vyšší level	161
Déjà vu	163
Sáhni si	167

Na vlastní oči	169
Tady jsem!	171

Apendix

Paradoslov – Jana Šrámková	179
V tom nemůžu jít	181
Jako bych to nebyl já	183
Esoterička ze Sudet	185
In flagranti	187
Tři otčenáše	189

Para ořech

Martin C. Putna

Proč *Parabible*? Inu, třeba proto, že Ježíš je také para ořech: sladké a výživné jádro, ale aby se k němu člověk dostal, musí proniknout tvrdou skořápkou. Ta skořápka, to je jazyk a styl biblických vyprávění, jejich poetika a reálie: židovské, řecké, římské, středomořské. Názvy měst a řek a hor, oděvů a rostlin. Míry a váhy. Je to všechno tak jiné než svět čtenáře jednadvacátého století. Tato jinakost může působit poeticky, okouzlovat a vést k touze dostat se k onomu jádru sladkému a výživnému – nebo také odrazovat a mást. Je vzrušujícím dobrodružstvím pronikat k onomu jádru – louskat, zápasit se skořápkou. Ale ne každý na to má dost tvrdý louskáček a šikovné ruce, tvrdou palici a trpělivost.

Proto tato *Parabible*. Proto toto rozlousknutí jádra, proto obalení ořechu v čokoládě a chilli – v chutích a vůních, jichž Ježíšovo židovsko-řecko-římské Středomoří neznalo.

Neúcta k tradici? Právě naopak! Pokračování v tradici, která je tak stará, jak staré je křesťanství. Ba, ještě starší. První „parabiblí“ byla totiž *Septuaginta* neboli první překlad hebrejské Bible do řečtiny. Už ta přináší obrovské množství posunů, chtěných i nechtěných: od *parthenos* čili „panny, která počne“ (Iz 7:14), po Hospodina-básníka, který na počátku doslova „zbásnil“, *epoiésen*, nebe a zemi (Gn 1:1).

A tak to jde dál a dál. Parabiblí jsou první křesťanské katecheze. Parabiblí je středověká *biblia pauperum*, Bible chudých čili Bible negramotných – těch, kteří neumějí číst a biblické příběhy si prohlížíjí namalované na stěnách kostelů. Namalované pak jsou nikoliv v přesných starověkých reáliích, nýbrž v kostýmech a krajinách, které znal soudobý člověk. Parabiblí je však i opačný pokus, počínající již v renesanci a vrcholící v pseudobiblických hollywoodských filmech, tedy vizuální historizace Bible, rekonstruování rá-doby autentického prostředí. I když se ty hollywoodské velkozbožnofilmy holedbají množstvím archeologů, které angažovaly ve jménu přesnosti – stejně je to celé „para“. Parabiblí v kostce, totiž v obdélníku, je i univerzální, v tisících variant znovu a znovu reprodukováný svatý obrázek Ježíše coby modrookého blondatého hezouna. Parabiblí je i každý překlad do moderního jazyka, který přináší zase nové posuny. Parabiblí je *Veliký život Pána a Spasitele našeho Krista Ježíše*, který sepsal barokní kapucín Martin z Kochemu a který četli prostí lidé v německých, českých a uherských zemích až do začátku dvacátého století častěji než Bibli. Parabiblí jsou lidové pašijové hry i Rybova *Česká mše vánoční*.

To všechno jsou příklady parabiblí naprosto vážně míněných. Ale pak jsou také parabible hravé. Parabible, které onu aktualizaci biblických reálií po-jímají jako literární hru. Někdy jako hru zbožnou – někdy jako hru vědomě protináboženskou – někdy jako hru „jen“ literární či výtvarnou.

Jeden parabiblický příklad za všechny: vlámský spisovatel Felix Timmermans napsal roku 1917 román *Ježíšek ve Flandřích* (česky 1939). Marie je krajčářka. Když zrovna něco paličkuje, kráčí kolem pan farář a čte si v breviáři. Josef vyrábí sochu proroka Jonáše pro kostelíček. Na cestu k Alžbětě si Marie osmaží kus slaniny a vloží do chleba. Na slavnost očišťo-vání rodičky putují Marie s Josefem do Gentu. Dojde i na káfičko a skořico-vý pudink.

Proč Mariin chleba se slaninou? Protože Timmermans, vlámský regionalista, chtěl oslavit onen idylický i komický svět starých Flander, známý z obrazů Pietera Brueghela. Jeho parabible je idylická i komická. Všechno je tu „měkké“, snad až na tu křupavou slaninu.

Jiný belgický umělec, James Ensor, svou parabibli namaloval obrazem *Příjezd Krista do Bruselu v roce 1889*. Ensor také tvořil v dialogu s místními tradicemi, ale v docela jiném duchu. Na gigantickém plátně je Kristus skoro

neviditelný, protože většinu plochy i pozornosti zaujímá hemžení moderních měšťanů-měšťáků-masek: spokojených, pyšných, požívačných. O Krista tu nikdo nestojí. Kristus by jim komplikoval život. Ensorův Kristus tak navazuje na Krista Hieronyma Bosche – obklopeného bizarními, zlostnými, šklebící-mi se drčkami.

Proč ale k *Parabibli* Saši Fleka oklikou přes Brusel? Protože parabible bý-vají nejrůzněji barveny a laděny. Timmermansovský model je líbezný až líbivý, útěšný až barvotiskový. Ensorovský model je naopak znepokojivý, společensky-kritický, kontrakulturní. Saša Flek je rozhodně spíš Ensor než Timmermans. Ježíš ve flekovské *Parabibli* je chlapík, který říká nepřijemné věci a dělá problémy. Ale přesně takový je přece Ježíš v Bibli původní! Pře-slazeného hezouna z něj udělaly až některé pozdější parabible.

Něco však má parabibliista Flek přece společného i s Timmermansem: smysl pro humor. A to je v době dnešních fundáků a farizejů celkem spo-lehlivé poznávací znamení, že tato *Parabible* neslouží církevním establish-mentům, nýbrž tomu, co je přesahuje.

A to je Ten, o němž *Parabible* vypráví.

Paraúvod

Alexandr Flek

Když jsem před lety vedl překladatelský projekt *Bible21*, šlo mi tehdy o všechno jiné než o biblickou parafrázi. Cílem překladu byla co největší věrnost hebrejským, aramejským a řeckým originálům a jejich převod do současné češtiny, které by rozuměli i lidé neuvyklí archaické církevní mluvě. Projekt byl po více než patnácti letech práce dovršen, překlad vyšel o Velikonocích 2009, stal se bestsellerem roku a od té doby si našel cestu k více než sto tisícům českých čtenářů.

Dalo by se říci, úkol splněn – jenže ve mně hlodal pocit, že to není tak úplně pravda. Nežřídko jsem se setkával s reakcí: „Jazyku už rozumím, ale pořád nerozumím, o čem to je.“ Realie, souvislosti i samotné myšlenky tisíce let starých textů z tisíce kilometrů vzdálených krajů staví současnému čtenáři do cesty často téměř nepřekonatelné překážky. Aby je člověk zdolal, musí se začít nořit do moudrých tlustých knih, navštěvovat kurzy a přednášky a kázání a postupně se stát jakýmsi insiderem, znalcem přes Bibli.

Co si ale mají počít všichni ostatní? Ta drtivá většina nezasvěcených outsiderů? Musí zůstat u toho, že Bible prostě není pro ně? Snad proto, že jsem před třiceti lety sám býval takovým outsiderem, mívám právě tyto lidi nejvíc na mysli – ať už jako překladatel, nebo kazatel. Mé biblické výklady byly zpočátku jen neumělým vysvětlováním pasáží z majestátní *Bible kralické*.

Po přečtení bylo posluchačům nutné přeložit, že „aj“ znamená „hle“, že „ostříhat“ je „dodržovat“, že „usnout“ je „zesnout“ (a naopak) atd. Potřeba „překládat“ mě ale neopustila, ani když jsem později kázal z novějších překladů. Vždy jsem chtěl propojovat starodávný text s dnešní realitou – a hlavně se spolu s posluchači ptát: Proč je tohle v Bibli? Co tenhle příběh nebo výrok znamená pro nás? Jak by dotyčná scéna vypadala, kdyby se neodehrála kdesi daleko a kdysi dávno, ale tady a teď? Jak by se choval a jak by mluvil Ježíš, kdyby žil dnes, mezi námi? Koho by fascinoval a koho k smrti vytácel? Kdo by byli dnešní farizeové a kdo učedníci? A hlavně: Kým bych v těch příbězích byl já?

Těžko dnes mohu svým dětem vyprávět vtipy o Husákovi, Brežněvovi a Reaganovi. Mohu jim samozřejmě vysvětlit, kdo byl kdo, jaké byly okolnosti a proč je daný vtip legrační. Moje děti to všechno mohou i pochopit, ale smát se nebudou. Pokrčí rameny a maximálně řeknou: Hm, tak jo, tatí. Starý osvědčený vtip nezafunguje, časovaná bomba pointy nevybuchne, vysvětlení se nikdo nezasměje. A právě takovým „vysvětlováním vtipů“ bývají mnohokrát naše dobře míněná a fundovaná kázání a biblické výklady. Málokdo se zasměje. Málokdo se dojme, nadchne nebo našťve. Málokdo je zasažen, pohnut nebo otřesen natolik, aby (tak jako původní adresáti stejných textů) od základu změnil své další životní směřování. Současní posluchači nebo čtenáři neřeknou Wow!, ale Hm...

Proč tedy namísto úmorného vysvětlování biblických „vtipů“ – podobenství, výroků a příběhů – nezkusit něco efektivnějšího? Daly by se ty staré příběhy vyprávět nově? Šlo by jejich pointu obléknout do dnešních reálií, aby fungovaly tak jako kdysi?

A tak tedy vznikla *Parabible*. Žádný autoritativní překlad, žádná náhrada původního textu, jen převyprávěné kousky z Bible. Ale taky žádná samoučelná kratochvíle, naopak – ty řecké texty (a jeden hebrejský) nejsou v knížce na ozdobu. Z nich *Parabible* vychází, je interpretuje a jim skládá účty. Jde tedy o dílčí, zaujatou, subjektivní, ale vážně míněnou odpověď na otázku, jak by mohl Ježíšův příběh vypadat, kdyby se odehrál dnes.

Parabible vznikala od roku 2011 nejprve v nahodilých útržcích, od podzimu 2016 jsem pak začal dávat nové parabiblické úryvky na facebook každý týden. Stránka postupně získala stovky fanoušků, kteří pod jednotlivými texty vášnivě diskutovali a nezdědka je i zpětně opravovali a vylepšovali.

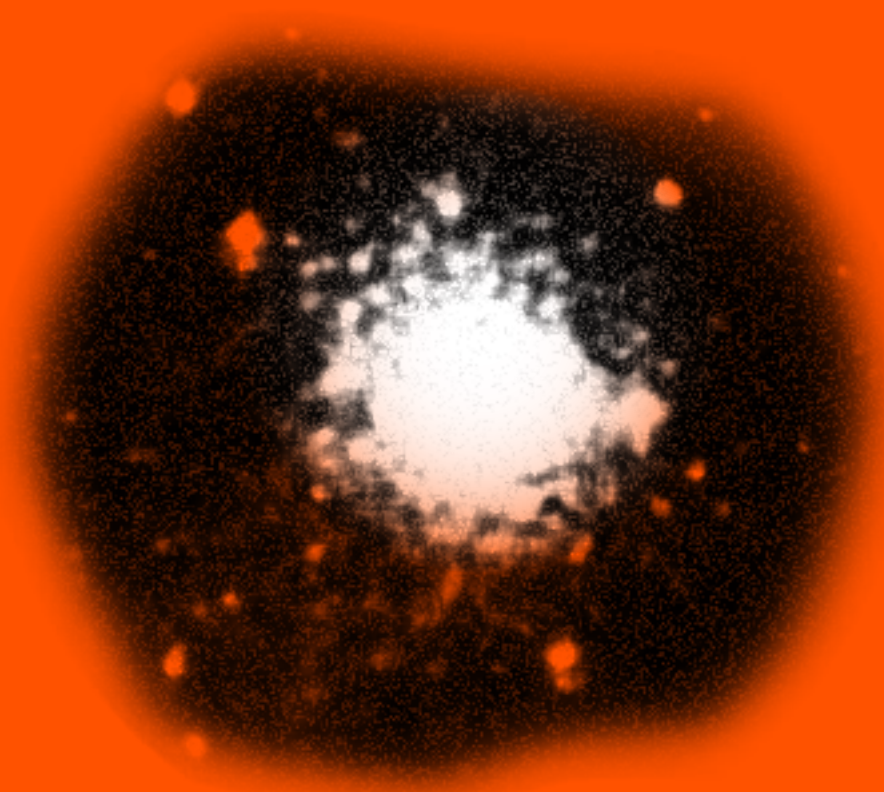
A taky je sdíleli. Byla mezi nimi i řada farářů různých denominací – snad i proto, že texty se téměř pokaždé kryly s evangelijním čtením na danou neděli. Ohromilo mě, že někteří četli *Parabibli* z kazatelny. Někteří mi psali, že daný text znají celý život, ale teď ho konečně pochopili. Jiní se svěřili, že *Parabibli* rádi čtou i jejich nevěřící partneři či přátelé, kteří Bibli doteď číst nechtěli. Asi nejvíc na mě ale zapůsobila zpráva vězeňského kaplana, za kterým po čtení z *Parabible* přišel jeden z odsouzených se slovy: „To bylo úplně o mně – všechno tam ten Ježíš řek a normálně, že tomu rozuměj i chlapi, co maj tři třídy zvláštní. Já jsem se postavil, abych to slyšel, a pak jsem brečel...“

Když se ve facebookové komunitě začaly ozývat hlasy, že by *Parabible* měla vyjít knižně, nepřikládal jsem tomu nejdřív váhu. Když se pak ale ozvala spisovatelka Jana Šrámková s tím, že se hlásí jako redaktorka, přestal jsem odporovat. Jana odvedla úžasný kus práce a kromě spousty vylepšení textu jí vděčím taky za nadšení a povzbuzení, bez něhož bychom knížku nikdy nedali dohromady. Dalším hrdinou v pozadí je Luboš Kendra, který text trpělivě sázel a neúnavně do něj vkládal další a další úpravy. Text svými grafikami doprovodil malíř a sochař Aleš Novák, který k dílu přistoupil s porozuměním, invencí a citlivostí sobě vlastní. Nepřehlédnutelnou zásluhu má i autor vizuální podoby knihy Petr Stiegler z pražského studia Designology. Všem jmenovaným i nejmenovaným jsem vděčný nejen za skvělou profesionální spolupráci, ale i za dar našeho přátelství.

Jak to ovšem s *Parabibli* dopadne, to už je na vás, drazí čtenáři. Pokud vás kniha osloví, budu moc rád. Pokud mi o tom napíšete, budu ještě radši. A pokud zjistíte, že *Parabible* není váš šálek kávy, sáhněte raději rovnou po Knize knih!

pa
ra
bib
le

Prolog

Ona je jiskrou všeho života.

KATA ΙΩΑΝΝΗΝ 1:1–18

¹Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος,
καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν,
καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος.
²οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν.

³πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο,
καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν. ὃ γέγονεν
⁴ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν,
καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων.
⁵καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει,
καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

⁹Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον,
ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.
¹⁴Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο
καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν,
καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ,
δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός,
πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

¹⁷ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωυσέως ἐδόθη,
ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.
¹⁸Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε·
μονογενὴς θεὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς
ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

Jan 1:1–18

¹Na počátku bylo Slovo
a to Slovo bylo u Boha
a to Slovo bylo Bůh.
²To bylo na počátku u Boha.

³Všechno povstalo skrze něj
a bez něj nepovstalo nic, co je.
⁴V něm byl život
a ten život byl světlem lidí.
⁵A to světlo svítí ve tmě
a tma je nepohltila.

⁹Tento byl to pravé Světlo osvěčující každého člověka
přicházejícího na svět:
¹⁴To Slovo se stalo tělem
a přebývalo mezi námi.
Spatřili jsme jeho slávu,
slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn,
plný milosti a pravdy.

¹⁷Zákon byl vydán skrze Mojžíše,
milost a pravda však přišla skrze Mesiáše Ježíše.
¹⁸Boha nikdy nikdo neviděl;
jednorozený Syn, který je v Otcově náručí,
ten jej vylicil.

Jiná liga

Na začátku byla Myšlenka
a tu Myšlenku měl sám Bůh
a ta Myšlenka byla Bůh;
Bůh ji měl vždycky, od věků.

Tou Myšlenkou všechno začalo
a bez ní nezačalo vůbec nic.
Ona je Jiskrou všeho života
a Světlem na konci všech tunelů.
A to Světlo dosud svítí v tmách
a žádná tma ho nezdolá.

To Světlo, co září v dětských očích,
jednoho dne přišlo mezi nás.
Ta Myšlenka se stala skutečností:
přistěhovala se k nám do města
a my jsme spatřili, jak je nádherná,
jakou nevýslovnou krásu má od Boha,
jak je laskavá a důvěrná!

Stala se člověkem, jedním z nás,
přítelem po našem boku,
který nám zas a stále znovu
šeptá do ucha: Mám tě rád!

Náboženství je totiž opium lidstva
a kdekdo říká: Věřte, bude líp.
Ježíš je ale úplně jiná liga.
Nepřišel se slogany ani s recepty –
prostě jen ukázal, jak vypadá

Bůh.

Inkarnace

Rychle sbalil pár nejn nutnějších věcí.

KATA ΜΑΘΘΑΙΟΝ 1:18–25

¹⁸Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γένεσις οὕτως ἦν. μνηστευθεὶς τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου.

¹⁹Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν δειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. ²⁰ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαρίαν τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματος ἁγίου. ²¹τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. ²²τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·

²³Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

²⁴ἐγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ παρέλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ²⁵καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως ὅτε τέκεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Matouš 1:18–25

¹⁸Narození Ježíše Krista se událo takto: Jeho matka Marie byla zasnoubena Josefovi, ale předtím, než se vzali, se ukázalo, že je těhotná z Ducha svatého.

¹⁹Její muž Josef byl spravedlivý, a protože ji nechtěl veřejně zstudit, rozhodl se, že se s ní rozejde v tichosti. ²⁰Když však o tom přemýšlel, hle, ve snu se mu ukázal Hospodinův anděl a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se vzít si Marii za manželku, neboť to, co v ní bylo počato, je z Ducha svatého. ²¹Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš, neboť on zachrání svůj lid od jejich hříchů.“

²²To vše se stalo, aby se naplnilo, co Hospodin řekl ústy proroka:

²³„Hle, panna počne a porodí syna a dáji mu jméno Immanuel,“ což se překládá: Bůh je s námi.

²⁴Když se Josef probudil, zachoval se, jak mu přikázal Hospodinův anděl, a vzal si Marii za manželku. ²⁵Nespal s ní ale až do doby, kdy porodila syna, jemuž dal jméno Ježíš.

Svatý průšvih

Vánoční příběh se odehrál takhle: Mladička Marie si měla brát Josku Tesaře od nich z vesnice. Už proběhly i ohlášky v místním kostele, jenže těsně před svatbou se všechno strašně zkomplikovalo. Na Marii začalo být vidět, že je v tom.

Josefovi bylo jasné, že to nemá s ním, a jako věřící člověk věděl, co je to za průšvih. Podle Bible měl tu nevěrnici zavrhnout a nechat zlynčovat. Podle selského rozumu ji měl poslat na potrat. Obojí se mu přičilo, a tak přemýšlel, že se s Marií prostě rozejde a všem těm problémům se vyhne. Dlouho do noci si s tím lámal hlavu, až nakonec vyčerpáním usnul.

Tu noc měl divné sny. Zdálo se mu, že před ním stojí anděl a říká mu: „Josefe, teď to nechápeš, ale ve vaší rodině se narodí budoucí prezident. Nedělej si starosti, že je tvoje přítelkyně těhotná. Přijmi ji takovou, jaká je, i s tím, co v sobě má. To, co teď vypadá jako průšvih, je totiž svatý Boží plán.

Marie bude mít chlapečka a ty ho dáš zapsat do matriky jako svého syna. Budete mu říkat Ježíš – česky **Záchranář** – protože na něj platí dávná proroctví: *On nás zachrání před našimi průšvihy.*“

To je to, co měl na mysli dávný mystik Izaiáš, když psal:

**Teenagerka bude těhotná
a porodí chlapečka
a my poznáme, že Bůh
je s námi, a ne proti nám.**

Vtom se Josef probudil. A konečně měl jasno. Už nebude žít podle náboženských tradic ani podle selského rozumu, ale podle svého snu. Šel za těhotnou Marií a oženil se s ní – ať si lidé říkají, co chtějí! A když po pár měsících porodila chlapečka, dal mu jméno Ježíš – **Záchranář**.

KATA ΜΑΘΘΑΙΟΝ 5:1–12

¹Ἴδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσήλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ²καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων·

³Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι,
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
⁴μακάριοι οἱ πενθοῦντες,
ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.
⁵μακάριοι οἱ πραεῖς,
ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν.
⁶μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην,
ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.
⁷μακάριοι οἱ ἐλεήμονες,
ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.
⁸μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ,
ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται.
⁹μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί,
ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται.
¹⁰μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης,
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

¹¹μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἰπωσιν πᾶν πονηρὸν καθ' ὑμῶν [ψευδόμενοι] ἕνεκεν ἐμοῦ.
¹²χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτως γὰρ ἔδιδωκαν τοὺς προφῆτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.

Matouš 5:1–12

Když Ježíš uviděl zástupy, vystoupil na horu. Posadil se, a když k němu přistoupili jeho učedníci, ²začal je učit:

³„Blaze chudým v duchu,
neboť jim patří nebeské království.
⁴Blaze plačícím,
neboť budou potěšeni.
⁵Blaze mírným,
neboť dostanou zemi za dědictví.
⁶Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti,
neboť budou nasyceni.
⁷Blaze milosrdným,
neboť dojdou milosrdenství.
⁸Blaze čistým v srdci,
neboť uvidí Boha.
⁹Blaze těm, kdo působí pokoj,
neboť budou nazváni Božími dětmi.
¹⁰Blaze pronásledovaným pro spravedlnost,
neboť jim patří nebeské království.

¹¹Blaze vám, když vám budou zlořečit a pronásledovat vás a šířit o vás všelijaké zlé a lživé řeči kvůli mně. ¹²Radujte se a jásejte, protože vaše odplata v nebesích je veliká. Takto totiž pronásledovali proroky, kteří byli před vámi.“

VIP hosté

Když Ježíš uviděl, že je náhle populární a hlásí se k němu spousty lidí, kteří ho ani neznají, stáhl se do ústraní. Sedl si do trávy v tichém parku a tam za ním přišli ti, kdo chtěli žít jako on. Začal je to tedy učit. A tohle byla první lekce:

**„Ať žijí duchovní amatéři –
skrze ně přichází nebe na zemi!**

**Ať žijí ti, kterým zbyly oči pro pláč –
zažijí radost, o jaké ani nesnili!**

**Ať žijí ti, kdo si nechtějí nic urvat –
dostanou všechno jako dar!**

**Ať žijí ti, kdo se nesmířili s bezprávím –
jejich touha se naplní!**

**Ať žijí ti, kdo jsou citliví k druhým –
jednou se jim to vrátí!**

**Ať žijí ti, kdo v srdci zůstali dětmi –
zjistí, že mají Tátu v nebesích!**

**Ať žijí ti, kdo přinášejí smíření –
sám Bůh je na ně hrdý!**

**Ať žijí vězni svědomí –
skrze ně přichází nebe na zemi!**

Ať žijete vy, kdo kvůli mně snášíte nepochopení a příkoří! Bud'te hrdí, když o vás budou kolovat různé lži a pomluvy. Začněte slavit už teď a tady, protože jste VIP hosté na nebeské párty. Stejně těžké to v životě měli vaši bratři a sestry před vámi.“

KATA ΜΑΘΘΑΙΟΝ 21:1–11

¹Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγὴ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε Ἰησοῦς ἀπέστειλεν δύο μαθητὰς ²λέγων αὐτοῖς· πορεύεσθε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εὐρήσετε ὄνον δεδεμένον καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι. ³καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, εἰρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρειαν ἔχει· εὐθὺς δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. ⁴τοῦτο δὲ γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·

⁵εἰπάτε τῇ θυγατρὶ Σιών·
ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι
πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον
καὶ ἐπὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου.

⁶πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ᾗγγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῶν τὰ ἱμάτια, καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. ⁷ὁ δὲ πλείστος ὄχλος ἐστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐστρώνον ἐν τῇ ὁδῷ. ⁸οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες αὐτὸν καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες·

ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ·
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου·
ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

¹⁰Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· τίς ἐστιν οὗτος; ¹¹οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ προφήτης Ἰησοῦς ὁ ἀπὸ Ναζαρεθ τῆς Γαλιλαίας.

Ματθ. 21:1–11

¹Κdyž se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfagé u Olivetské hory, poslal Ježíš dva učedníky ²a řekl jim: „Jděte do vesnice před vámi. Hned tam najdete přivázanou oslici a u ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně. ³Kdyby vám někdo něco namítal, odpovězte: „Pán je potřebuje“ a hned je pošle.“

⁴To se stalo, aby se naplnilo slovo proroka:

⁵„Povězte Dceři sionské:
Hle, tvůj král přichází k tobě,
mírný, sedící na oslu,
na oslíku, oslícím hříbátku.“

⁶Učedníci šli a udělali, jak jim Ježíš přikázal. ⁷Přivedli oslici s oslátkem, položili na ně pláště a posadili ho na ně. ⁸Veliký zástup pak prostíral své pláště na cestě a jiní sekali větve ze stromů a stlali je na cestu. ⁹Zástupy, které šly zepředu i zezadu, volaly:

„Hosana, Synu Davidův!“
„Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu!“
„Hosana na výsostech!“

¹⁰Když vjížděl do Jeruzaléma, ve městě zavládlo vzrušení. Všichni se ptali: „Kdo to je?“

¹¹„Ježíš,“ odpovídaly zástupy, „ten prorok z galilejského Nazaretu!“

Ježíš na Hrad!

Přiblížila se hodina H. Když dorazili až na Břevnov u vrchu Petřín, Ježíš vyslal dva učedníky napřed: „Jděte k prvnímu činžáku tamhle v té ulici. U zábradlí je tam kolo připoutané řetězem. Zámek má kód 777, tak ho odemkněte a přivezte ke mně. Kdyby na vás někdo z domu chtěl volat policii, řekněte: ‚Prezident ho potřebuje,‘ a hned vás nechají.“

To se stalo, aby se naplnilo slovo dávného vizionáře:

**Oznamte Matce měst:
Konečně, tvůj pravý prezident!
Slušný a skromný, jedoucí na kole,
ne v obrněné koloně.**

Učedníci tedy šli a postupovali podle Ježíšových instrukcí. Obstarali to kolo, nastavili mu sedlo, dofoukli gumy a Ježíš nasedl a zamířil k Hradčanům.

Na chodnících ho vítaly davy příznivců. Někdo dokonce na ulici rozvinul červený koberec a všichni trhali rozkvetlé šerky a házeli je před něj, když projížděl kolem. Nakonec dav zhoustl tak, že zablokoval dopravu zepředu i zezadu a skandoval:

„Už je to tady!“
„Ježíš na Hrad!“
„Ať žije Prezident Osvoboditel!“

Celým městem otráasalo revoluční nadšení. Mnozí ale nechápali, co se děje, a tak se ptali: „Kdo to tam jede na kole?“

„Ježíši!“ odpovídali ti, kdo se vyznali. „Nestranický kandidát odněkud z Moravy...“

Pašije

...přišli na místo zvané Pankrác.

KATA ΙΩΑΝΝΗΝ 18:28 – 19:16

²⁸Ἀγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλὰ φάγωσιν τὸ πάσχα. ³³Εἰσῆλθεν οὖν πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον ὁ Πιλάτος καὶ ἐφώνησεν τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ³⁴ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἀπὸ σεαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι εἰπὸν σοι περὶ ἐμοῦ; ³⁵ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἄρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; ³⁶ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο [ἄν] ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. ³⁷εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· οὐκοῦν βασιλεὺς εἰ σὺ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. ³⁸λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· τί ἔστιν ἀλήθεια;

Καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδεμίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

^{19:12}Ἐκ τούτου ὁ Πιλάτος ἐζήτη ἀπολύσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐκραύγασαν λέγοντες· ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλεὺς ἑαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι.

¹⁶Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

Jan 18:28 – 19:16

²⁸Ježíše zatím vedli od Kaifáše do prokurátorova paláce. ³³Pilát se vrátil do paláce a zavolal si Ježíše. „Tak ty jsi židovský král?“ zeptal se ho.

³⁴Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám od sebe, nebo ti to o mně řekli?“

³⁵„Jsem snad Žid?“ řekl Pilát. „Tvůj národ a vrchní kněží mi tě vydali. Co jsi udělal?“

³⁶„Mé království není z tohoto světa,“ odpověděl Ježíš. „Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán židovským vůdcům. Mé království ale není odsud.“

³⁷„Takže jsi král?“ zeptal se ho Pilát.

„Sám říkáš, že jsem král,“ odpověděl Ježíš. „Narodil jsem se a přišel jsem na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo patří pravdě, mě poslouchá.“

³⁸„Co je pravda?“ odušil Pilát.

Po těch slovech vyšel znovu ven k Židům. „Podle mě je nevinný,“ řekl jim.

^{19:12}Pilát se ho pak znovu pokoušel propustit, ale Židé křičeli: „Jestli ho propustíš, nejsi císařův přítel! Kdokoli se dělá králem, protiví se císaři!“

¹⁶Tehdy jim Ježíše vydal k ukřížování.

Vox populi

Před svítáním Ježíše eskortovali na úřad vlády. Premiér Pilát už byl jako obvykle v práci. Přes brýle vzhlédl od papírů a změřil si ho pohledem: „Tak ty chceš být ten nový prezident?“

„To máš ze své hlavy, nebo ti to o mně řekli poradci?“ odpověděl mu Ježíš.

„Jsem snad zdejší?“ opáčil Pilát. „Přivezli tě sem z arcibiskupství. Čím jsi tak nebezpečný?“

„Moje hnutí nevymysleli marketéři ani magnáti,“ odpověděl Ježíš. „Kdyby nám šlo o moc, prosazovali bychom svůj program násilím. Moje hnutí se ale šíří od srdce k srdci.“

„Takže chceš být nový prezident?“ přečetl Pilát znovu ze svých poznámek.

„To říkáš ty,“ odpověděl Ježíš. „Já mám na světě jedinou ambici: Být potvrzením pravdy, kterou každý ve svém nitru tuší. Každý, kdo hledá pravdu, patří do mého hnutí.“

„Pravda?“ odfrkl premiér Pilát. „Co ta dneska znamená?“

Tehdy se zvedl a šel do vedlejší kanceláře za svými poradci, ať zadají bleskový průzkum veřejného mínění. Výsledek přišel za pár hodin a byl jasný:

Ježíše tu nechceme. Pryč s ním!

„Podle mě je neškodný,“ lavíroval Pilát. „Prostě ho nechám být...“

Poradci ale namítl: „Jestli ho necháš, nejsi už prezidentův spojenec. Každý protikandidát je jeho nepřítel!“

Při těch slovech se premiér vyděsil. Posadil se, vzal pero a podepsal prohlášení:

„*Vox populi, vox Dei.* Ježíš musí pryč!“

KATA ΛΟΥΚΑΝ 23:32–43

³²Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι κακοῦργοι δύο σὺν αὐτῷ ἀναيرهθῆναι. ³³Καὶ ὅτε ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακοῦργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. ³⁴Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν· πᾶτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσιν. διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλήρους.

³⁵Καὶ εἰστίκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες λέγοντες· ἄλλους ἐσωσεν, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χριστὸς τοῦ θεοῦ ὁ ἐκλεκτός. ³⁶ἐνέπαιζαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι, ὅξος προσφέροντες αὐτῷ. ³⁷καὶ λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτὸν. ³⁸ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ ἐπ’ αὐτῷ·

ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων οὗτος.

³⁹Εἰς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακοῦργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· οὐχὶ σὺ εἶ ὁ χριστός; σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ⁴⁰ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπιτιμῶν αὐτῷ ἔφη· οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; ⁴¹καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως, ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἀποπον ἐπραξεν. ⁴²καὶ ἔλεγεν· Ἰησοῦ, μνήσθητί μου ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου. ⁴³καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀμὴν σοι λέγω, σήμερον μετ’ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.

Lukáš 23:32–43

³²K popravě s ním vedli ještě další dva muže, zločince. ³³Když přišli na místo zvané Lebka, ukřižovali ho tam, i ty zločince – jednoho po pravici a druhého po levici. ³⁴Ježíš tehdy řekl: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co dělají!“ Vojáci zatím losovali o jeho šaty.

³⁵Lid stál a díval se. Kromě jiných se mu vysmívali také vůdcové: „Jině zachránil, tak ať zachrání sám sebe, když je to Mesiáš, ten Boží Vyvolený!“

³⁶Vojáci se mu posmívali také. Přistupovali, nabízeli mu ocet ³⁷a říkali: „Zachraň se, jestli jsi židovský král!“ ³⁸Visel nad ním totiž nápis:

TOTO JE JEŽÍŠ, ŽIDOVSKÝ KRÁL.

³⁹Jeden ze zločinců, kteří tam viseli, se mu vysmíval: „Když jsi Mesiáš, zachraň sebe i nás!“

⁴⁰Ten druhý ho však okřikl: „To se ani Boha nebojíš? Máš stejný trest jako on, ⁴¹ale my dostáváme spravedlivou odplatu za své skutky, kdežto tenhle nic zlého neudělal!“

⁴²Potom řekl Ježíšovi: „Vzpomeň si na mě, až přijdeš do svého království.“

⁴³Ježíš mu odpověděl: „Amen, říkám ti, dnes budeš se mnou v ráji.“

Za chvíli tam budem spolu

K popravě s ním vedli ještě další dva vězně odsouzené za protistátní činnost. Když přišli na místo zvané Pankrác, postavili je ke třem šibenicím, jednoho po jeho pravici a druhého po levici. Při pohledu na katy Ježíš hlesl: „Bože... odpusť jim. Nevědí, čemu napomáhají!“ Bachaři si zatím rozebírali jeho osobní věci.

Lid seděl u televizí a sledoval to v přímém přenosu. Mnozí se mu posmívali, hlavně ti, co vždycky všemu rozumí: „Pořád někde zachraňoval svět – a teď nemůže zachránit sám sebe? Jen ať se předvede, když si myslí, že je něco extra!“

Bachaři si z něj utahovali. Nabízeli mu cigaretu se slovy: „Jen si vezmi, excellence, ať se ti uleví!“ Někdo mu totiž z legrace připnul placku:

**JESUS
FOR
PRESIDENT**

Když už jim navlékali oprátky, jeden z odsouzenců na něj zavrčel: „Pěknej prezident! Neumíš pomoci ani sobě, natož republice!“

Ten druhý ho ale okřikl: „To ani v tuhle chvíli nemáš svědomí? My jsme v boji proti režimu neváhali vraždit. Teď nás trestají za to, co jsme spáchali – on ale nikomu neublížil!“

Pak se otočil k Ježíšovi a řekl: „Prosím tě, vzpomeň si na mě, až přijdeš do nebe...“

„Věř mi, brácho,“ odpověděl mu Ježíš, „za chvíli tam budem spolu!“

Tři otčenáše

Z workshopu *Před-kládání Bible* na letním pobytu D3, Šachtičky, Nízké Tatry

Ahoj, Otče, tu som.
Si síce inde, ale som rád, že máme vzťah.
Buď silnejší a lepší ako ja.
Nech je svet, ako chceš, aby bol,
a nech dokážem prijať
a občas aj pochopiť tvoju cestu.

Láska moja, de si?
Všade!
Ukáž sa!
Kde som v tom celom ja?
Buď mojou múzou
vždy, všade, nafurt.
Daj nám to, čo skutočne potrebujeme,
aj uvedomiť si, kedy stačí.
Odpusť nám
a nauč nás odpúšťať sebe aj iným.
Nech si uvedomíme svoj matrix
a o čo ide.

Otec všetkých, ktorý si všade,
nech si vždy jednotka.
Nech je tu tvoja vláda, na rozdiel od iných vlád,
podľa toho, čo uznávaš za dobré,
ako v tvojom svete, tak aj tu v našom,
aby sme mali dosť pre naše potreby.
Oslobod' nás od nášho ega
aj od ega tých druhých,
usmerňuj naše cesty ku dobrému
a nedaj, aby nás ovládlo zlé.

Z původních biblických textů
vybral a upravil Alexandr Flek

Předmluva Martin C. Putna
Ilustrace Aleš Novák
Odpovědná redaktorka Jana Šrámková
Grafický design Petr Stiegler, Designology
Sazba Luboš Kendra
Foto autora Jitka Kačalová
Technický redaktor Jiří Kylar
Vytiskl PBTisk, a. s.

Vydal BIBLION, z. s., 2018
Thákurova 3, 160 00 Praha 6
www.biblion.cz

Všechna práva vyhrazena

ISBN 978-80-87282-40-3